

Ti adjatok nekik enni!

Olyan képzetem van, hogy Jézus engem/ minket, ma élő tanítványait szólít meg/fel.

Jézus a tanítványokkal elvonulna, de a néptömeg követi. Az emberek mindenféle bajukat magukkal viszik és gyógyulást várnak. **Jézustól.** Éhesek a jó szóra, a tanításra is. Jézus segít nekik, és eljön a pillanat, amikor már a testük is éhes. Messzi a város, nem lehet újabb élelmiszert beszerezni.

Ti adjatok nekik enni! És előkerülnek a tarisznyákból a kenyérek, a halak. Jézus ebben is segít. És mindenki jóllakik. Ahhoz, hogy ez megtörténjen **mindenkinek** meg kellett tennie azt, amit tudott.

Jézus ma is szól, **Ti adjatok nekik enni!**

Isten úgy teremtette meg a világot, hogy abban minden, **a megoldás is benne van.** Az éhség legyőzése, a magány legyőzése, a békesség teremtése. Isten bízik bennem, mert tudja, hogy képes vagyok (vagyunk) rá az **adottságaimmal,** csak élnem kell vele. Nekem is meg kell tennem, amire képes vagyok! Lássam meg a rászorultságot, hiszen olyan jó dolgom van! A bolygónak azon a részén élek, a népességnek ahhoz a részéhez tartozom, amelyik nem ismeri az éhezést. Felelős vagyok a másik emberért. **Én is, TE is tudunk adni!**

Te mit teszel az éhség megszüntetéséért?

Találtál már olyan embert, szomszédot, munkatársat, távolabb élőt, akinek megjobbítod az életét egy mosollyal, egy karéj kenyérrel?

Adsz-e jó szót, **hitelességet,** hogy hihessünk a mában, a holnapban?

Keresed-e a lehetőséget, ha most még nem látod a tennivalót?

Mit teszel ma?

Adj Uram, elegendő erőt és találékonyságot, hogy ne szégyenkezzek, amikor eléd állok!

Amen.

Aczél Mártyi, Halásztelek